ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

μετάφραση

Κ.Χ. ΜΥΡΗ.

Μίκη μου,
ξεπεράσαμε την [illegible].
Θά τηλεφωνήσετε.
Ο Θεός μαζί σας
Ευχαριστώ
[illegible]
31/12/76
ΑΘΗΝΑ [illegible]
[illegible]

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

ΧΟΡΟΣ ΔΑΝΑΪΔΩΝ

Ἔναρξη. Πίσω ἀπ' τό χῶρο τοῦ θεάτρου δρομοῦν πρός τήν ὀρχήστρα οἱ Ἱκέτιδες. Φοροῦν ρούχα καί κρατοῦν στεφάνια, λαϊκῆς αἰσθητικῆς, σύμβολα θρησκευτικά. Γρήγορη, ἀγωνιώδης μουσική (ὄχι ρομαντική, πειραματική) πού σέ κάποιες στιγμές ἀνακόπτεται γιά ν' ἀκουστεῖ — μιά ἔμμετρη κραυγή π.χ. 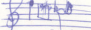 μιά ζωγραφισμένη. Φτάνουν καί στέκονται ἤ γονατίζουν στ' ἀγάλματα (ἤ προσκυνητάρια) τῶν θεῶν. Μακριά τενόρο στό βάθος (·) νότες. Κάτω ἀπ' τίς πρῶτες φράσεις τῆς κορυφαίας τό κάτω ἀπήχο basso ostinato.

Α' ΚΟΡΥΦΑΙΑ (Χωριστά! recitativo κατά βυζαντινή ἀνάγνωση)

Ὁ Θεός τῆς προσφυγιᾶς νά δεῖ μέ σπλάχνος
τ' ἀφτενό μας πού σήκωσε πανιά
ἀπό τ' ἀμμουδερά τοῦ Νείλου τά σαγόνια.
Φεύγουμε ἀφήνοντας πίσω
γῆ θεϊκή, τῆς Συρίας γειτόνισσα.

Β' ΚΟΡΥΦΑΙΑ (Τό ostinato συνεχίζεται, recitativo τοῦ recitativo)

Φονιά λαοῦ γιά φόνου κρίμα
δέ μᾶς στέλνει σ' ἐξορία
ἀλλά φόβος ἀντρῶν συγγενῶν,
πόλεμα, γάμος βρωμικός
μέ τά παιδιά τοῦ Αἰγύπτου.

Γ' ΚΟΡΥΦΑΙΑ και Δ' ΚΟΡΥΦΑΙΑ μαζί (Ὕφος ἀνάγνωσης "Ἀπόστολου" accelerando)

Ὁ πατέρας Δαναός, ἡ κεφαλή μας
στῆς ἀντάρσιας τήν ἀπόφαση ζυγιάζοντας
τά πιό συμφερτικά δεινά βγάνει τήν κρίση
γιά σωτικό φευγιό πάνω στή θάλασσα,
μέ πλώρη γιά τό Ἄργος, ὅθε κρατεῖ
τό σόι μας, ἀπό τήν Ἀγελάδα
τήν παράδοση, πού πῆρε
πνεῦμα ζῆλο καί ἄγγιγμα θεῖο.

Σ' ΚΟΡΥΦΑΙΑ) ἄλλη ποιά πιό καλόβολη
Σ') ἀπό τούτη τή χώρα θά φτάναμε
Ζ') μαζί κλαδιά φρεσκιάς ἁπλώνοντας
ritardando πού πλεξούδες μαλλιών τά στολίζουν;

ταυτά στό ίδιο ύφος. Πού νά προετοιμάζει τό ἑπόμενο [illegible].

ΟΛΕΣ Πόλη καί γῆ καί καθάρια νερά
Τετράδι ἄνω θεοί καί βαρύτιμοι
κάτω θεοί πού κρατᾶτε τούς τάφους
καί σύ, τεῖχος, ἀπό σωτήρα, τό κατώφλι
πού φρουρεῖς τῶν δικαίων, ἱκέτη δεχτεῖτε
τό θηλυκό τό ψυχομέτρει, σεβαστικό
στό κοντύμια τῆς χώρας σας.

Πάν
ΟΛΕΣ accelerando σάν ἀγωνιώδης parlata
Τό ξενικό τό τσούρμο, τά Αἰγύπτου σπορά,
πρωτού τ' ἀνόσιο πόδι βάλει στήν ἀμμουδα
τούτη δῶ, μαζί μέ τό σκαρί τους
τό γλήγορο βουλιάξτε τους· νά πέσουν
σέ φορτούνα καί βαρυχειμωνιά
σ' ἀνεμοβρόχι κι ἀστραποβροντό
καί σ' ἀγριεμένους ἀγέρηδες
προστυχτική κραυγή νά τσακιστοῦν· πρίν στά κρεβάτια μας
πεδάλ-κραυγή ἀνέβουν στανικά πατώντας τή συγγένεια,
→ πού δέν τ' ὀρέγεται τό δίκιο.

Ἐπίκληση

Ἀγωνιώδης τελετουργία

Στροφή α

Α' ΚΟΡΥΦΑΙΑ (Τεσσάρη) οἱ χοροί τενοῦτες χαμηλά σάν ἰσοκράτης (ἴσως δίφωνος)

Ἀπό τόν πόντο τώρα καλῶ
τό θεῖο Μόσχο νάρδα,
τόν ἀνθοφάγο τιμωρό,
τό γιό τῆς Ἀγελάδας τῆς κερομάλλης
ἀπό τοῦ Δία τήν πνοή,
πού γέννησε κι ὀνόμασε,
~~[illegible]~~, στό χρόνο τό γραμμένο
μετά τήν ἐπαφή, τόν Ἔπαφο.

Ἀντιστροφή α

Β' ΚΟΡΥΦΑΙΑ ἴδιο ὕφος πιό ἀγωνιῶδες modulation πρός τά πάνω κι ὁ ἰσοκράτης τό ἴδιο!

Θά τόν καλέσω τώρα
στῆς μακρινῆς μητέρας του
τά χλοερά τά βοσκοτόπια·
θά θυμηθῶ τά περασμένα της
τά βάσανα, τίς τωρινές θά φανερώσω
ἀπάντεχες στούς ντόπιους μάρτυρες,
ὅσο κι ἄν νά φανοῦν ἀπίστευτες·
Μακρόσυρτος λόγος τά πάντα θά δείξει.

Στροφή β
ΜΙΣΕΣ ~~[illegible]~~ γυναίκα τοῦ Χορ.

Τραγούδι λυρικό [illegible] -συγκινημένο τό ὕφος πού προηγήθηκε.

Ἄν βρεθῇ κάνας ντόπιος κοντά
πού εἰκάζει τῶν ὀρνίων τό λάλο,
ἄν ἀκούσει τό θρῆνο, θά τόν ξενοπάρει
γιά φωνή τῆς οἰκτρῆς τῆς γυναίκας τοῦ Τηρέα,
τῆς Ἀηδόνας, καθώς τήν ὁρμοῦν κιρκινέζια,

Αντιστροφή β
ΟΛΕΣ

πού διωγμένη ἀπ' τά βαλτοτόπια
στήν καινούργια φωλιά της πενθεῖ,
καθώς βάνει στό νοῦ τό χαμό τοῦ παιδιοῦ της
πού τό σφάξαν τά δυό της τά χέρια,
ὅταν ἔπεσε πάνω του πικρομάνας θυμός.

Στροφή γ ...

Α' ΚΟΡΥΦΑΙΑ
Σάν πρόζα πού νά κινεῖται σέ 2-3 νότες

Ἔτσι κι ἐγώ τά λιοκαμένα στό Νεῖλο,
τά μαλακά μου μάγουλα γδέρνω,
τήν ἄμαθη στά κλάματα καρδιά μου
θρηνώντας μοιρολόγια τῶν Ἰώνων.

Β' ΚΟΡΥΦΑΙΑ
Πρόζα !

Ἄνθη μαζεύω τό θρῆνο
καί φοβᾶμαι μήπως φίλους
ἀπ' τήν Αἴγυπτο φευγάτη
νά συντρέξουν δέ θά βρῶ.

Ἀντιστροφή γ.

[illegible] (στό περιθώριο, μπλε μελάνι)

[illegible] μέ "στίξη" στό ὕφος τῶν [illegible] (στό περιθώριο, μπλε μελάνι)

Δεῖτε κι ἀκοῦτε τό δίκιο
γενάρχες θεοί || κι ἄν δέν εἶναι γραμμένο
νά δώσετε χάρη πέρα γιά πέρα στά νιάτα ||
κι ἄν ἀλήθεια τό θράσος μισεῖτε, ||
πάρτε τό μέρος τοῦ δίκιου στούς γάμους αὐτούς ||
Ὅσοι στόν πόλεμο γονάτισαν
καί φύγαν || βρῆκαν στό βωμό
καταφυγή καί τῶν θεῶν τή σκέπη.

Στροφή δ.

[illegible] (στό περιθώριο, μπλε μελάνι)

Τέλος καλό νά βγεῖ
κι ἡ πᾶσα ἀλήθεια. ||
Θεοῦ βουλές ἀνεξερεύνητες. ||
Φλόγες παντοῦ σκορποῦν ||
καί μές τά μαῦρα σκότη
σ' ἀνθρωπολόι συντυχαίνουν

Ἀντιστρ. δ

[illegible] (στό περιθώριο, μπλε μελάνι)

Τό στόχο χτυπᾶ — κι ὄχι
πισώπλατα — στό κεφάλι θεοῦ,
ὅταν δώσει σκόπιμη σκέψη.
Πυκνούς καί βαθύσκιωτους δρόμους
ὁ νοῦς του πορεύεται,
ἀλάλητους σ' ὅλα τά μάτια.

Στροφή ε ~~προσωδιακό~~

Πέδαλ
μέ τενούτα

~~Ἀπό~~ Ἀπό τίς ἐλπίδες τούς ψηλούς
τούς πύργους ρίχνει καταγῆς
~~ζαρωμ~~ ζαρωμένους συφοριασμένους.
~~Ἀ~~ Ἀμέριμνοι θεοί
θρονιάζονται στόν οὐρανό
καί ξετελειώνουν τίς βουλές τους
ἀκούνητοι στά θεϊκά στασίδια.

Ἀντιστροφή ε

Ἀρχίζει μιά
κορυφαία
καί σιγά-σιγά
πλησιάζουν
ἀπό ἄλλες.
Ρεσιτατίβο
ξεσπαστικό
θρηνώ
μέ ἰσοκράτη
ἀπό τίς
ὑπόλοιπες

Νά σκύψει νά δεῖ τή θνητή ζωασιά
πού θαλερός γιά ὡραῖες καρπούς
ξαδιάντροπος, καινούργια φύτρα,
ξέρα πνέει στό μυαλό
καί πέταξε τρελλό κεντρί,
θρασύμενο· στενή του γνώση,
νά ξεχνᾶ τῆς Ἄτης τήν ἀπάτη.

Στροφή ς

Μονοστίχη
σέ κορυφαία
Λέξη
μέ ὑπόκρουση
crescendo
πού σβήνει
στό ἐπόμενο
τραγούδι

Θρηνιάζονται μιλιά πικρά κάτι τέτοια πάθια
στριγγά, βαριά, δακρύβρεχτα
κι ἄλλα —
γιά πεθαμένους ζαλιθιαχτά,
καί μονάχη μου, ζωντανή, μοιρολογιέμαι.

Ἐφύμνιον α

Ἄριστο τετράδι! διόρθωσε!

Ἄξια βουνίσια, λυπήσου με·
σέ γροικᾶς τή φωνή μου, καλή μου,
τή βάρβαρη, γῆ μου.
Ἀπάνωτα τά λινά
τῆς Σιδόνας τά πέπλα
κουρέλια ξεφτίζω

Α Πισ. ∫

Τετράδι της σάν ἰσοκράτης (σάν βυζαντινό στό Orff)

Μετάνοιες, προσκυνήματα σάν πάν τά πράματα
καλά κι ὁ θάνατος παραμονεύει
— Κι ἀλλιά —
ἀλλιά μου πάθια σκοτεινά
καί πού τό κύμα θά με βγάλει.

ξεσπά σ' αὐτό ↓

Ἐφύμνιον β

Γρήγορο, ἄριστο τετράδι (ἴδιο μέ ἐφύμνιο α')

Ἄξια βουνίσια, λυπήσου με·
σέ γροικᾶς τή φωνή μου, καλή μου,
τή βάρβαρη, γῆ μου.
Ἀπάνωτα τά λινά
τῆς Σιδόνας τά πέπλα
κουρέλια ξεφτίζω.

Στροφή η

Ποιητικό λυρικό τραγούδι, ἀνάμνηση ἀπό ΜΙΑ ΚΟΡΥΦΑΙΑ

Πλατύ κουπί, κατάρτι καί πανί,
λινό μου σπίτι, σκέπη μου στή θάλασσα,
ἄνεμοι πού τό φέρατε χωρίς φουρτούνα,
παράπονο δέν ἔχω κανένα κανενοῦ.
Νά 'χει τέλος ὡραῖο
στό χρόνο τό γραφτό
κι ὁ Παντογνώστης ὁ θεός νά σωπαίνει

Ἐφύμνιο β

[illegible] ΟΛΕΣ ρυθμικό, ἀρεστό τραγούδι, πού ξεκινᾶ ἀπό [illegible] βυζαντινοῦ [illegible]!

Σφύριγμα σειρήνας μεγάλης μάνας,
σφύριγμα που κάνει νά βγῶ παρθένα
ἀπ' τά στρωσίδια τῶν ἀνέμων κι ἀβάπτιστη —

Ἀντιστροφή η.

Πολύ [illegible] ΚΟΡΥΦΑΙΑ [illegible] (;) οἱ ἄλλες

Ἡ θεϊκή μου θέλησή σου. /
Κι ἄς γίνει τοῦ θεοῦ ἡ ἄλλη κόρη μανά δεῖ
ντύνοντας γι' ἀγνά της μάτια στά δικά μου. /
Κι ὅσο μπορεῖ, κι ὅλη χολή
μά τόν καταξεσχισμό μου,
ἡ παρθένα στήν παρθένα
ὁ σωτήρας νά γένει.

Στίχμον β.

Όλες λέν τό στίχημο

Σώτειρα σεμνής μεγάλης μάνας,
σώτειρα μου, κάνε νά βγῶ παρθένα
ἀπ' τά στρωσίδια τῶν αντρῶν κι ἀβάτευτη.

Στροφή θ.

Πέζα
ΚΟΡΥΦΑΙΑ
Γυμνή
από
σπόκενση

Ἀλλιώς ἡ μελαψή γενιά
ἡ λιοκαμένη
στού κάτου κόσμου τό θεό
τόν ξενοδόχο τῶν πεθαμένων
Κλαδιά κρατώντας θά κατέβουμε
ἀπό θηλιές κρεμάμενες πνιγμένες,
μά καί δέ στέρξαν οἱ θεοί
νά μᾶς συντρέξουν.

Ἐφύμνιον γ

Όλες
Άρχετο τετρωδή
Απεκχύτε
πού κόβει
κάποιο φύλο

Ἀ! Δία, πληρώνω θεϊκό
ὅλο χολή κυνηγητό γιά τήν Ἰώ.
γροικῶ μεστό τόν οὐρανό
ἀπ' τῆς Ἥρας τό θυμό.
Ὅταν φυσοῦν ἄνεμοι μέ μανία
γεννιέται τρικυμία.

Αντιστροφή θ'.

Πρόζα με ρυθμό[?] accelerando που οδηγεί στην επανάληψη το εφύμνιο ↓

Και τότες άδικα θ' ανέχεται,
θεός αυτός, / την κατηγόρια
πώς της Ελλάδας το παιδί, /
το σπόρο του που φύτρωσε, /
το καταφρόνεσε κι απόστρεψεν
από τις προσευχές μας τη ματιά του; /
Μακάρι από 'κει ψηλά
ν' ακούει πού τον φωνάζω.

Εφύμνιο γ'.

Όπως πριν το εφύμνιο

Α! Δία, ολημερινό δικό
ολοχαρή κυνηγητό για την Ιώ. b
Γροικώ μεστό τον ουρανό
από της Ήρας το θυμό. c
Όταν φυσούν άνεμοι μετανιά[?] d
γεννιέται τρικυμία. e f.

*Οι δυο τελευταίοι στίχοι επαναλαμβάνονται.
Στην επανάληψη οι στίχοι μπορούν
να καταλήξουν:
« Όταν με λύσσα ο άνεμος φυσά
την τρικυμία γεννά »*

ΤΕΛΟΣ ΠΑΡΟΔΟΥ

ΚΟΜΜΟΣ

Στροφή α.

<u>Χορός</u>

Παιδί τού Παλαίχθονα, τών Πελασγών ταγέ 348
άνοιξε τήν καρδιά σου κι άκουσέ με·
τήν πλανημένη δές με, τήν ικέτισσα κι εξόριστη
πού σά γελάδα φεύγοντας τό λύκο,
λημέρι βρίσκει σίγουρο στά κράκουρα
καί μουκανίζεται τό παράπονό της στό βουκόλο.

<u>Βασιλεύς</u>

Θωρώ σαλεύει στή σκιά τών νιόκοπων
κλαδιών ή σύναξη τών θεών τού αγώνα.
Δίχως βλάβη νά βγούν σέ καλό συγγενικά
καμώματα κι ανέλπιστες άμαχες
αδόκητες κι αχρείαστες τήν πόλη νά μή-βρούν.

Αντιστροφή α

<u>Χορός</u>

Νά σκύψει νά δεί τήν αθώα φυγή μου
τού κληροδότη Θεού τό παιδί,
τών προσφύγων ή Θέμη. Κι από μένα τή νιά
μάθε γέρο σοφέ: όποιος ικέτη σεβάστηκε
απ' τό θεό τό βρήκε, πού ελεεί από καρδιά
τό σπλαχνικό τόν άνθρωπο.

<u>Βασιλιάς</u>

Δὲν κάθεστε στοὺς βωμοὺς τοῦ σπιτιοῦ μου.
Ἂν τὸ κρίμα τὴν πόλη πλακώσει κοινό
ὁ λαὸς ἂς φροντίσει νὰ βρεῖ στὸ λαὸ γιατρικό.
Ἐγὼ νὰ δώσω ὑπόσχεση δὲ δύναμαι
πρὶν τοὺς πολίτες κοινωνοὺς σὲ τοῦτα κάνω.

Στροφὴ β.

<u>Χορός</u>

Σὺ πόλη καὶ σὺ λαοῦ βουλή
κι ἀλάθευτος ἀφέντης, σύ.
Τῆς χώρας τὸν κοινὸ βωμὸ κρατεῖς·
τὸ γνέψιμό σου μόνος νόμος
καὶ μονοκράτορας στὸ θρόνο σου
τελειώνεις κάθε χρεία. Κοίτα μὴ μολευτεῖς.

<u>Βασιλιάς</u>

Σὲ ξένες κεφαλὲς τὸ μόλεμα νὰ πέσει·
μὰ πῶς ἀζήμιωτα χέρι νὰ δώσω;
Τὴν πλάτη νὰ γυρίσω στὰ παρακαλετά
δὲν εἶναι τρέλλας; Τρόμος μὲ τρώει· δίβουλος στέκω
νὰ πράξω, νὰ μὴ πράξω, νὰ παίξω στὰ τυφλά.

Αντιστροφή β.

Χορός

Κοίτα ψηλά τό δραγάτη
πού φρουρεί τούς βασανισμένους
όταν γονατιστοί σέ συγγωνάδια
στό δίκιο δέ λαβαίνουνε μεράδι.
Η οργή τού θεού τών προσφύγων προσμένει
όσους βουλώνουν τ' αυτιά στίς κραυγές πονεμένων.

Βασιλεύς

Άν τά παιδιά τού Αίμωνα στό νόμο
πάτανε τής χώρας καί λένε πώς είναι
οι ξένοι συγγενείς, ποιός κόντρα στό νόμο θά πάει;
Άν όμως οι νόμοι τής χώρας
απάνω σου κύρος δέν έχουν, γλυτώνεις.

Στροφή γ

Χορός

Ποτέ μή γονατίσω
στό ζόρι ξενικού. Φεύγαλα δίχως ώρα
στών άστρων την πλεχτάνη, παρά τού γάμου
τά δεσμά. Τή Δίκη πάρε σύμμαχο
καί ζύγιασε τό σεβασμό στά θεία.

βασιλεύς

Δύσκολη κρίση. Μή με βάνεις κριτή.
Είπα καί πρίν, χωρίς λαού βουλή,
κι άς είμαι βασιλιάς, δέν κάνω τίποτα·
μή και με ειπεί ο πολίτης, άν έρθει συμφορά,
καί πεί: "φυγάδες τίμησες, έχασες πόλη".

αντιστροφή γ

Χορός

Θεός δικαιοκρίτης, αίμα δικό μας
καί δικό σου, βλέπει καί κάνει μοιρασιά
σωστή, κακή στούς δίκαιους, στούς άνομους καλή.
Ισορροπεί τό πάν
Καί σύ φυλάγεσαι νά δώσεις δίκιο;

βασιλεύς

Πρέπει νά πάει βαθιά της σωτηρίας ή λαχτάρα,
όπως οξύ κατεβαίνει τό βυθό ξεμέθυστο
τού βουτηχτή τό μάτι νάβγει δίχως ζημιά
ή πόλη πρώτα κι όλα γιά μάς καλά νά πάνε
καί μήδε μέ τή βία πλατεία τών βωμών
κανείς ν' αγγίξει, μήδε πεσμένες στών θεών
την τράπεζα σας παραδίνουμε καί βάλουμε

βαρύ μεν ὑποτάχτηκε στό ξολοθρευτή
μακρόθυμον ἐκδικητή, πού τόν ἁμαρτωλό
ἀλύτρωτο κρατεῖ καί μές τόν Ἅδη.
Τάχα χρεία δέν ἔχουμε τῆς σωτηρίας τή φροντίδα;

στροφή δ

Χορός

Φρόντισε πάντα μέ τό δίκιο
καί γίνε μου προστάτης εὐσεβής.
Μή προδώσεις τή φευγάτη.
Ἄθεο κινεῖ μέ σπρώχνει
πού ἀλάργα κι ἔχω δέσει στό γιαλό.

ἀντιστροφή δ

Χορός.

Νά μή μέ δοῦν τά μάτια σου
ἀπ' τῶν βωμῶν τίς ἕδρες ἁρπαγμένη,
τῆς χώρας παντοκράτορα.
Τῶν ξενικῶν τό θράσος δές
[illegible]
Κι ἀλάργα σου κράτα θυμῶν τήν ὀργή

Στροφή ε

Χορός

Μή σώσουνε καί δοῦν τά μάτια σου,
Πρέπισα, νά σέρνομαι μέ βία
ἄδικα τῶν ἀδίκων μπρός στ' ἀγάλματα
σάν ἀπό τό χαλινάρι τ' ἄλογο
κι ἀπ' τίς πτυχές τῶν δίμιτων τῶν πέπλων μας.

Ἀντιστροφή ε

Χορός

Μάθε καλά, παιδιά καί σπίτια σου,
τό ἕνα ἤ τ' ἄλλο πράξεις,
Τά κατ-τρέχει πληρωμή σκληρή
στήν ἴδια ζυγαριά.

Στοχάσου πώς τό δίκιο ἀπό θεοῦ κρατᾶ. 437

ΔΕΥΤΕΡΟ ΣΤΑΣΙΜΟ

625 - 709.

ΧΟΡΟΣ

Ἐμπρὸς ἂς δεηθοῦμε τώρα
γιὰ τοὺς Ἀργείους· ἄξιος ὁ μισθός τους.
Κι ὁ παντεπόπτης ὁ θεὸς τῶν ξένων
τὶς προσευχὲς τῶν ὀρφανῶν χειλιῶν μου
σ' ἀλάθευτο κι ἀληθινὸ νὰ φέρει τέλος.

Πρόζα

Στροφὴ α

Οἱ κορυφαῖες θὰ προσχωροῦν μία-μία μπρὸς σ' ἕνα ὁρισμένο μέρος καὶ θὰ κάνουν ἕνα εἶδος σπονδῆς ἀπαγγέλλοντας καὶ τὴν εὐχή. Ὁ τρόπος ποὺ θὰ ἐκφωνοῦν τὸ κείμενο θὰ εἶναι κάπως σὰν πρόζα ἐκκλησιαστική. Ὅσο οἱ κορυφαῖες θὰ λένε σὲ πρόζα ὅλο τὸ στάσιμο, ὁ Χορὸς θὰ τὶς συνοδεύει ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τραγουδώντας τὶς στροφὲς ποὺ σημειώνω.

~~Τώρα, ὅπως καὶ νά 'ναι, θ' ἀκοῦτε~~
~~θεογενεῖς θεοί, τὶς εὐχὲς~~
~~στὴ γωνιὰ ποὺ ξεδιαλέγω.~~

Ἀπὸ δῶ ἀρχίζει ἡ συνοδεία τραγουδιοῦ →

Ποτὲ νὰ μὴ ζαλίσει μὲ φωτιὰ
τὴν Πελασγία γῆ
ὁ λάγνος Ἄρης τῆς βουῆς,
ὁ ποὺ δὲ χόρεψε ποτέ,
ὁ ποὺ θερίζει τὰ κορμιὰ
στὶς ἄλλες ὄχθες τῶν ἀγρῶν.

Ἡ Α' φωνὴ τραγουδάει legato
ἡ Β' φωνὴ staccato

Ἔλεος δείξαν καὶ σπλαχνιὰ
πήραν ἀπόφαση σοφὴ
καὶ τὸ φριχτὸ σεβάστηκαν
τῆς προσφυγιᾶς τοῦ Δία τὸ κοπάδι

Χαρακτήρας μουσικῆς: ὕμνος "δοξαστικός" (δίφωνο;) ἐκκλησιαστικός. Ἤρεμη [illegible] ἀτμόσφαιρα ποὺ κρύβει τὸν κίνδυνο ἀπ' τὴν ἄφιξη τῶν Αἰγυπτίων ποὺ ἀκολουθεῖ ἀμέσως μετά.

Τὸ "ἀκούω" σὲ ἐλάσσονα τρόπο, ἀλλὰ μὲ συνεχεῖς modulations πρὸς τὰ πάνω καὶ ρυθμολογικὲς ἀλλοιώσεις π.χ. ὅσο ἡ μελωδία ἐξελίσσεται, οἱ ἀξίες τῶν φθόγγων ἀλλάζουν (τὸ ♩ γίνεται ♪, τὸ ♪ γίνεται ♩ κ.τ.λ.) ἐνῶ ἡ Β' φωνὴ (ἢ ἡ ἀρχική) κρατάει ἕνα ἀγωνιῶδες ostinato σὲ μικρὲς ἀξίες φθόγγων.

ἀντιστροφὴ α

Δὲ ρίξανε στὴ ζυγαριά
τῶν ξενικῶν τό βάρος·
δέ μόλεψαν τῶν γυναικῶν τό δίκιο.
Εἴχανε κατά νοῦ τόν ἄγρυπνο
τόν Ἄγγελο ζυγοθετή, τόν ἀκατάβλητο.
Ποιό σπίτι, ποιά σκηνή
βασταγερή τόνε κρατεῖ
κι ἀναγαλλιάζει,
ὅταν βρεὺς καθίζει;

~~Τό σέβας δείξαν στοῦ Ξένιου θεοῦ~~
~~τούς ἱκέτες καί πρόσφυγες·~~
~~λείβον στούς θεούς~~
~~ἀποδόντες θυσίες.~~

Στροφή β

~~Από τ' ανόσια στόματα~~
~~ας ωσταίνει δέηση~~
~~τιμής κι αγάπης.~~

ποτέ κακό θανατικό
την πόλη μην αδειάσει
μηδέ κι εμφύλιος σπαραγμός
το χώμα μη ματώσει.

Α΄ στροφή Τραγουδιού

Ακόρεστος της νιότης
ο φονιάς κι ο χαλαστής ο Άρης,
της Αφροδίτης ταίρι,
μη τον κορφολογήσει

Β΄ στροφή

Ἀντιστροφή β

Οἱ γέροντες πυκνά-πυκνά
τίς ἱερές πυρές νά τριγυρίζουν
καί τά σφαχτά νά λαμπαδιάζουν.
Κυβέρνια καλή μές τήν πόλη
πού σέβας στόν ὕπατο Δία,
τόν ξένων θεό, πού σέ νόμο παλιό
τή μοίρα τοῦ παντός θεμελιώνει.

Ἀτέλειωτες νά γεννηθοῦν σποριές
ἀρχόντοι τῆς χώρας, εὐχόμαστε·
καί τῆς Σελήνης ἡ θεά στῶν γυναικῶν
τίς λεχωνιές νά παραστέκει.

στροφή γ

γ' στροφή Τετράδιο

Φονικός χαλασμός
νά μή πέσει
καί τήν πόλη ερημάξει
μηδέ τόν Ἄρη τόν ἀχόρευτο
τόν ἀτραγούδιστο, τόν Ἄρη τῶν δακρύων
μηδέ καί τήν ὀργή λαοῦ τήν ἀρματώσει

Ἀγέλαστες πλῆθος ἀρρώστιες
μακριά ἀπ' ἀνθρώπους νά στέκουν
καί καλόβολος νά 'ναι στά νιάτα
ὁ θεός τοῦ ἔρωτος.

ἀντιστροφή γ

Εὐφορία τῶν καρπῶν τῆς γῆς
ὅλες τὶς ὧρες τῆς χρονιᾶς
ὁ θεός νά δώσει.
Τῶν ἀγρῶν τά βοσκήματα
νά δοῦνε γέννες πλῆθος.
Εὐλογία θεοῦ νά μοιράζεται σέ ὅλα.

Μέ ψαλμούς ἱερούς οἱ ψαλτάδες
τῶν βωμῶν τίς γιορτές νά δοξάζουν
καί φωνές ἀπό χείλη παρθένων
μέ τή λύρα νά σμίξουν γλυκά.

Δ΄ στροφή τετραδίου

<u>στροφή δ</u>

Ἡ βουλή τοῦ λαοῦ, πού τήν πόλιν ὁρίζει
σταθερά νά φυλάξη τοῦ πολίτη τό δίκιο·
~~νά φροντίζη μέ στόχο τήν κοινή προκοπή.~~
Μέ τούς ξένους, πείν ἄρματα πιάσουν,
διαλαγής νά προβάλλουν προθέσεις,
~~μέ συνθῆκες νά λύνουν τίς κοινές~~ διαφορές.

Ε΄ στροφή
τραγούδι

<u>ἀντιστροφή δ</u>

Τούς θεούς τῆς χώρας πάντα νά τιμοῦν
μέ τά ἔθιμα τά ντόπια, τῶν πατέρων,
μέ θυσίες, πανηγύρια καί μέ δάφνες.
Τοῦ γονιοῦ τό σέβας,
στό μέγιστο τῆς Δίκης νόμο,
Ἐντολή, γραμμένη, τρίτη.

Φτάνουν οἱ Αἰγύπτιοι γιά ν' ἁρπάξουν τίς γυναῖκες

ΤΡΙΤΟ ΣΤΑΣΙΜΟ

775 – 824

Χορός

Στροφή α

Βουνίσια προσεβάσμια γῆ, V
τί θ' ἀπογίνω; V ποῦ νά τρυπώσω, V
ἄν ἔχει τ' Ἄργος λαγούμι κρύχτρα σκοτάδι; V
Μαῦρος νά γίνω καπνός V
~~τῶν νεφῶν τοῦ θεοῦ γειτονάκι~~,
δίχως φτερά V νά χαθῶ στόν ἀέρα V
ἀόρατη V κι ἄφαντη V σκόνη, γιά πάντα. V

Σύντομη εἰσαγωγή. Κρουστά (πιανο;) Ἀργά διαστήματα. Ὅπου σημειώνω V σημαίνει ὅτι ἡ φράση-κραυγή διακόπτεται ἀπό κρουστά (διακοπή σύντομη, μιά battuta ἤ καί λιγότερο).

σύντομο intermezzo τό crescendo κρουστῶν κλπ. πού ὁδηγεῖ σέ ὁμαδική ρυθμική κραυγή

ἀντιστροφή α

Πονεῖ της ἡ ψυχή μου πιά δίχως φρίκη
Κι ἡ μαύρη καρδιά μου χτυπᾶ.
Τοῦ πατέρα τ' ἀγνάντεμα δίκανο· φόβος μέ τρέχει.
Κάλλιο θανάτου θηλιά
πρίν τό κορμί μου ν' ἀγγίξει
ἀνόσιος ἄντρας· κάλλιο τό Χάρο
ἀφέντη μου νἄχω νεκρή.

Sprech-chor (ντουμπλαρισμένο τό ὀρχήστρα ἤ καί φωνές.)

στροφή β

Νάταν νά γίνονταν αιθέριος θρόνος
όπου τά νέφη της βροχής τό χιόνι σώζουν·
νάταν ε βράχος μοναχός,
ακάλυπτος κι αθώρητος,
Αμέσει τού γνωστού, βαθύ
νά μού χαρίσει το έρημο,
πριν σταυρικά πικρός
μέ κομματιάσει γάμος.

αντιστροφή β

Στό τραπέζι των όρνιων τροφή,
των σκυλιών θησαυρός δεν ενοιάζει νά γίνω·
Η ζωή λευτεριά τού καημού·
μακάρι νά έρθει
πριν ζαλώσω σέ γάμου
κρεβάτι· Και ποιό μονοπάτι
ν' ανοίξω γι' άλλου
κι απ' τό γάμο νά βγω;

Πρέζα-κραυγές
Από "κάτω" η ορχήστρα (ή και φωνές) σ' ένα επίμονο ρυθμικό ostinato σε διαρκές crescendo κι accelerando

π.χ. "Ακούω" τοις ρυθμούς ν' αλλάζουν διαρκώς π.χ. 5/8, 13/8, 7/8, 11/8

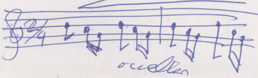

(Συγγνώμη γιά τό άγαρμπο ρυθμικό σχήμα του πατήματος!!)

Άγριο ή μαγικό τραγούδι

Στροφή γ

Βάλε φωνή καί ψηλά στά ουράνια
στείλε ψαλμό στούς θεούς λιτανείας·
σέ καλό μου νά βγοῦνε τά πάθη,
νά λυθεῖ κι ἡ ἀμάχη· Ἐπίβλεψε, πατέρα,
καί δές τή βία μέ μίσος
καί δίκαιο μάτι.
Αφέντη παντοδύναμε,
τήν προσφυγιά ~~σου~~ σεβάσου.

Συνέχεια τετραφωνίαν (modulation πρός τά πάνω) Ιδέα μία τετραφωνία. Μεγαλύτερες αξίες φθόγγων (ελληνικών)

Πάλι όλες τετραφωνίαι (σέ έπανάληψη) → fff στό finale

ἀντιστροφή γ

~~Η σερνική τῆς Αἰγύπτου σπορά~~
~~φορτωμένη μ' ἀνόσιο θράσος~~
~~κατά πόδι, φωνάζει, μέ πιέζει~~
~~μέ φωνές καί μ' ἀντάρα πολλή~~
~~στανικά νά μ' ἀρπάξη ζητάει~~
~~ὅμως Ζεύ τή ζυγαριά κρατεῖς~~
~~καί τά βαρίδια· δίχως τή δική σου χάρη~~
~~ὁ θνητός ἕνα τέλος δέ βρίσκει.~~ 824.

Η δυσκολία του Γ' σταδίου είναι τό νά «δέση» ιδεολογικά μέ τά προηγούμενα κομμάτια. Νά μή γίνη περιγραφή καταστάσεως μέ ευμαντικά μέσα. Πρέπει νά κρατηθῆ κάπως τό βυζαντινίζον «χρώμα».

Πέμπτο στάσιμο

524 – 599

ΦΟΡΜΑ (Α΄)

Χορός

Προσευχή

Χορ. Βασιλιά βασιλέων και μακάρων
στροφ. α μακάριε, κύριε των δυνάμεων,
ευλογημένε Δία,
επάκουσε κι ελέησε·
με τη θεία την οργή σου διώξε την ασέβεια
και βούλιαξε στο μαύρο πόντο
της ύβρας της κακιάς το σκοτεινό σκαρί.

1. Κορυφαία
Πρόζα
Από κάτω τέμπτα πού γίνεται όλο και πιο ανήσυχη

αντιστ. α

Ρίξε ματιά παρηγοριάς ξανά
στη θηλυκή γενιά μας·
Θυμάσαι αυτό μυθικό, παλιό,
με τη γυναίκα που 'σμιξες·
Ζήσε ξανά το βαθύ με την Ιώ σμίξιμό σου·
Ζευ, τη φύτρα σου κρατάμε και καμάρι μας
που είχα μας αυτός ο τόπος ήταν:

2. Κορυφαία
Πρόζα
Η τέμπτα και ορχήστρα οδηγούν σ' ένα ξέσπασμα πού θα προετοιμάσει την τελετουργία

Σύντομο Ιντερμέδιο: Έναρξη της τελετουργικής αναπαράστασης των παθών της Ιούς.

ΦΟΡΜΑ (Β΄)

(Από δώ καί κάτω ό,τι περιγράφεται στό κείμενο θά αναπαρίσταται παραστατικά)

Στροφή β

Παίρνω τώρα κατά πόδι (μέ τό νού) τής μητέρας μου
τά χνάρια τά παλιά στούς ανοιχτούς ανθώνες
στά λιβάδια μέ τά χόρτα τά πυκνά,
όθε φεύγει από τή μύγα κινημένη
ή Ιώ, μέ τό νού της σαλεμένο,
ώσου, περνώντας κι αφήνοντας πίσω
τίς φυλές τών ανθρώπων, βρήκε καταφυγή,
κατά τό ριζικό της, στή χώρα τήν αντίπερα,
τό φουσκωμένο Βόσπορο ξεσκίζοντας στά δυό.

Ομαδικό, ρυθμικό, recitativo βυζαντινού ύφους. Από κάτω ισοκρατίες. Αρχίζει έντονα σέ χαμηλούς τόνους καί αργό ρυθμό. Εξελίσσεται σέ συνεχές accelerando καί crescendo

Αντιστρ. β

Ορμά στά τυφλά στής Ασίας τή γη,
τήν προβατούσα Φρυγία διαβαίνει,
[στή Μυσία, τήν πόλη τού Τεύθραντα
κόβει στά δύο, τά Λυδικά
περνά φαράγγια]
κι από τών Κιλίκων τά βουνά καί τών Παμφύλων
ξεχύνεται στούς ποταμούς τούς ακένωτους
στή βαθύπλουτη τής Αφροδίτης γη,
[πού κάνει τά πολλά σιτάρια,]

Πρωτα-κορυφές (Κορυφαία) ο Χορός τραγούδι. Απαραίτητη τεχνητική αρμονίας: Κάτι θά τεχθή σημαντικό!

(Οί στίχοι πού είναι μέσα στίς αγκύλες, δέ χρειάζεται νά τραγουδηθούν)

Κορυφαία (πρόζα) καί Χορός ὅπως παραπάνω. Ἴδιο ὕφος ὅμως πού ἐπιτείνεται!

Στροφή!

Καί φτάνει — ὅταν ἔχει φτάσει βαθιά
τό κεντρί τοῦ φτερωτοῦ γελαδάρη —
στόν ἱερό τῆς ἀφθονίας τόπο,
στό λιβάδι πού πίνει τό χιόνι
πού κι ὁ λίβας μανίζοντας [illegible] γδέρνει
Καί στοῦ Νείλου τά νερά, πού δέν τρέφουν ἀρρώστιες
σάν τρελλή, συμφορές φορτωμένη,
κεντρισμένη, σά μαινάδα·
κι ἀπ' τῆς Ἥρας τό σπιρούνι πληγωμένη.

Χορός ἔξαλλο ρυθμικό τραγούδι: ἐρωτική πράξη θεοῦ. Τά ἐπακόλουθά της θά σημαδέψουν τή μοίρα τῶν ἀνθρώπων.

Ἀντιστροφή

Θνητοί, τῆς γῆς οἱ κάτοικοι
ἀπό φόβο χλωμοί μέ καρδιά νά χτυπᾶ
τήν ἀλλόκοτη βλέπουν τήν ὄψη
τ' ἀλλιώτικο σουσούμι, τ' [illegible] ἀνθρώπου
μισό-μισό δαμάλα καί γυναίκα
Καί θάμαζαν τό θάμα τό σημαδιακό.
Καί τότες ποιός νά γιάτρεψε
τήν πολυπλάνητη κατάρα,
ἀπ' τί μέρα κεντρισμένη, τήν Ἰώ;

ΕΔΩ τό τ[illegible]ο κορύφωμα

(Μπορεῖς, ἄν σοῦ χρειαστῆ, νά ἐπαναλάβεις τό «ποιός» ἀπό τό «ποιός νά γιάτρεψε.....» ὅσες φορές θέλεις, σ' ἄγριο ρυθμικό ἀνέβασμα

Στροφή δ'

Αὐτός, ὡς στοὺς αἰῶνες ἡ βασιλεία του
δὲν ἔχει τέλος, ὁ Αἴας.
Μὲ δύναμη μεγάλη
καὶ μὲ τὴ θεία του νοῦ κουράζουν τὰ δεινά της,
ἐνῶ τῶν δακρύων τὸ πλῆθος, πικρό,
ἄφηνε κάτω, ἐντροπαλή, νὰ σταλάζει.
Τὸ θεῖο τὸ σπέρμα δέχτηκε, γέννησεν
ἄψογο παιδὶ κατὰ τὸν ἄψογο τὸ λόγο,

Χορός Τεχνογδι
ἱερό «χαλά- του ἔργα»
κατὰ τῶν
τεχνονεγική πράξη

Ἀντιστροφή δ'

ὡς βίον ἔζησε μακρὸ κι εὐλογημένο,
ἔτσι καὶ πέλαγη φώναζε:
"Ἀληθῶς Θεοῦ υἱός,
τῆς Ἰνοδόχου τῆς πηγῆς γέννημα θέλημα,,.
Ποιὸς ἄλλος θὰ ξόρκιζε
τὶς ζουλιές τῆς Ἥρας τὶς ἐρωτικές;
Μόνο τοῦ Δία ἔργο. Καὶ θὰ μιλᾷ σωστά,
ἂν πῆς πὼς ἀπ' τὸν ἄσπρο γενοκρατεῖται.

Ρυθμική πρόζα στὴν
ἀνάγνωση
Ἀποστόλου

Ἀπὸ κάτω ὁ
Χορὸς Τεχνο-
δάσι
ἰσοκράτη
ποὺ
όλο
σβώνει

(Ἡ τεχνουργική
ἀναπαράσταση
τελειώνει ἐδῶ)

ΦΟΡΜΑ (Γ')

όλος η ΦΟΡΜΑ (Α')

Προσοχή
Αργούτσικα (Πρέζα)
σε [illegible]-της
όλο και σβύνει

Στροφή ε

Ποιόν ἄλλο θεό θά κράζουμε στ' ἀλήθεια
καί τό δίκιο συντρέχει μέ πράξη;
Αὐτός ὁ πατέρας, αὐτός ὁ σωτήρας, ὁ Κύριος,
ὁ παλαιός τῶν ἡμερῶν ὁ μέγας
τῆς γενιάς μου κτίστης, ἡ πάσα
ἐλπίδα μας· θεός σωτήρας.

Αντιστροφή ε.

Κραταιός κυβερνά κι αὐτεξούσιος,
κανένας πιό μικρός· δυνατός
πάνωθέ τ' κανείς νά φοβᾶται.
ὁ λόγος ξάφνου βάρκα γίνεται,
ὅταν βαρύνει μές τό νοῦ
ἡ βούλησή του.

Πρέζα

599.

ΤΕΤΑΡΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ

ΚΟΜΜΟΣ 825–902

Μουσική (ορχήστρα) πού συνδέει αδιάκοπα τόν κομμό μέ τό άμεσως-κολλητά προηγούμενο 3ο στάσιμο. Η Μουσική θα δυναμώνει τήν είσοδο τῶν Αιγυπτίων καί συνδέεται μέ ρυθμικές άγριες μουσικές κραυγές τους.

<u>ΔΑΝΑΪΔΕΣ</u>

Ό, ό, ά, ά, νά!
Κουρσάρος στεριανός ο θαλασσινός.
Δέ θά ξεροκάμεις, [illegible],
νά πιάσεις κάβο μέ τή μιά.
Βγάλω κραυγή τῆς συμφοράς.
Αρχή κακή πόνων καινών
βίας ανάγκη βλέπω τώρα· όι κι όι!
Φύγα γοργά στή σιγουριά.
Λάγνος καί βλοσυρός
κι ακράτητος σέ θάλασσα καί γῆ.
Διαφέντεψέ με τῆς γῆς βασιλιά.

Η τονική συνεχίζεται κάτω από τό παλαιό κείμενο πού εκφωνείται σάν πρόζα

<u>ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ</u>

Άγριο προγκητό, αντίφωνο. Αρχή σύγκρουσης

Σείσου, σειστείτε
στή μαούνα τό πόδι σας σύρτε·
Δέν ακούς; Δέ μ' ακούς;
Σύρσα τά μαλλιά, καυτά σημάδια
καί χείμαρρος αιμάτων,
πελεκημένες κεφαλές.
~~Σείσου χαμένη, στή μαούνα, χαμένες~~

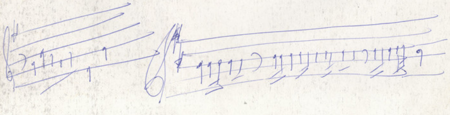

Στροφία

Δαναΐδες

Άμποτε στό βαθύ
τοῦ πόντου ρέμα ~~ἁρμυρό~~ νά χανόσουν
μέ τόν ἀφέντη τό θρασύ
καί τό κατάρτι τό γερό σου νά χανόσουν

Τραγούδι, γυναικ. [illegible] ρέμα 3α [illegible]

Αιγύπτιοι

Ματωμένη θά σέ σύρω στή μαρίνα.
κι ἄν δέ/ βγάλεις τό σκασμό
μέ τό/ δόρυ προστάζω νά/ μάθεις
πόση τρέλα σέ/ δέρνει.
Άιντε/ μωρό,
παράτα τό βωμό/ κι ἀνέβα στό σκαφί,
ξεσκατένο ξορισμένο δέ φοβάμαι.

Τραγούδι, ἀντίστ. Ο στίχος [illegible] τραγουδιστής 2 ἤ 3 φορές. Τό [illegible] καί τό ρέμα πάλι ἀπ' τό τραγούδι

Άντιστροφή α

Δαναΐδες

Άμποτε νά μή ξαναδεῖς
τοῦ Νείλου τά προικιά, τά νερά του
πού τρέχουν αἷμα ζωντανό
καί θάλλουνε γενιές θνητῶν

Αἰγύπτιοι

Άιντε τώρα νά πᾶς στό βαθύ
τῆς μαούνας ἀμπάρι κι ἄσε τό βωμό.
στό σκαρί θ' ἀνεβεῖς στό σκαρί,
θές δέ θές, τό ταχύ,
μέ τή βιά, κι ἄλλη βιά, κατά δῶθε,
θεῖν σηκώσω παλάμη ψηλά
θεῖν σᾶς βροῦνε δεινά καί χαθεῖτε

Διέγραψα (ἤ Τέλειωσα) [illegible] [illegible] καί [illegible] [illegible]. Σύγκελλοι [illegible], [illegible] [illegible] Κεφάλαια.

Στροφή β

Δαναΐδες

"Άι, "Άι, "Άι, "Άι

"Άμποτε νά χανόσουν σ' άρμυρό νερό
μέ τίς παλάμες φθερούμενα στό κύμα
σειρολανώμενος μέ σοροκάδα
κοντά στίς άμμουδιές
πού χώσανε τό Σαρπηδόνα

Στοιχεία
Χορογραφίας.
Ανάμεσα στη
χορογραφία των
των Δαναΐδων
[illegible]
κάποιες [illegible]
[illegible]
χορογραφία των
ανδρών

ΚΗΡΥΞ

Τσίριζε, σκούξε, κράξε τούς θεούς,
τή μασούνα τῆς Αἰγύπτου δέν ξεφεύγεις·
βάλε φωνή, ορκίσου κι ώς τήν κακή κατάρα.

Recitativo —
κραυγή
Από κάτω
ξεχωριστά
ή
"Αου..."
(μουσική κραυγή)
των δύο χορών

Αντιστροφή β

Δαναΐδες

Όι και όι.
Ξεχείλισες βρωμιές
κι ἀχόρταγος κατά τή γῆ γαυγίζεις·
ὁ Μέγας Νεῖλος, πού τά πάντα βλέπει
τ' ἀνήκουστό σου, θράσος, θρασίτης,
μέ μιᾶς θά στομώσει

ΚΗΡΥΞ

Γοργά νά μπεῖτε προστάζω στή μαούνα
τή βιάση· μήν τρῶτε τήν ὥρα.
Τίποτις δέ μέ κρατᾶ τίς κοτσίδες ν' ἀρπάξω

Πρόζα κανονικά
Από κάτω οι δύο χοροί σταχό-
ζουν διάφορες
φράσεις (2 φωνές)
από το πεντάγραμμο
"Σιγανά" ή
μουσικές
κραυγές με
"Αααα..."

Recitativo
ή πρόζα
και όχι
μουσική

Στροφή γ

Δαναΐδες

Ὤχ, πατέρα, τῆς εἰκόνας σου τό θάμα
χαμός· στό κύμα μέ σέρνει
σάν ἀράχνη μοῦ δένει τά πόδια
ὁ μαῦρος τοῦ ὀνείρου βραχνάς.
Ὤχ μου, ὤχ μου,
μάνα Γῆ, μάνα Γῆ, διῶξε
τό κακό πού μέ ζώνει.
Θεέ κι ἀφέντη, τῆς γῆς παιδί.

Όλες και τρεις
μέ δραματική
συναισθηματική
και
ρυθμική
ανάπτυξη.
Crescendo
και
accelerando

Κηρυξ

Τούς ντόπιους θεούς δέ φοβᾶμαι καθόλου·
οὔτε δά μέ μεγαλῶσαν οὔτε μέ γεροκομῆσαν.

ἀντιστροφὴ γ

Δαναΐδες

Κοντανασαίνει σήμα μου τό διπλοδοφείδι·
όχιά θανάτου ή άλλιώς
νά τό πώ/τέτοιο φαρμάκι,/
ότι μου, ότι μου,
μάνα γή, μάνα γή, διώξε
τό κακό πού μέ ζώνει.
Θεέ μ' αφέντη, της γης παιδί.

ΚΗΡΥΞ

Ἂν μέ τό καλό δέν ξεφάνσεις στή μασίνα
Τά κουκέτα δέ θά κλάψουν τώ χίλια είς ραφές

Ευτυχέστατα ίδέα καλλίτερη. Αποτελ- εσμα σύγχυσης

Δηλαδή. Πρέπει νά προσκυνήσεις στο γόνυ και αργά (στό recitativo) κι από κάτω μουσική κρούσεις 2 χορδών και τέχνασμα

Χορός

Ὀχού, τῆς πόλης κεφαλές, πού βάλαν γκέμι

Κῆρυξ

Πολλές ἀφέντες, παιδιά τῶ Αἰγύπτου, ταχύ
θά γνώσετε· κουράγιο λίγο, λυτρεμό δέ θά 'στε.

Χορός

Χάνομαι κι ἄδικα πάσχω, βασιλιά.

Κῆρυξ

Θαρρῶ σάς ξεκολλάω τραβώντας τά μαλλιά
πού δέν ἀκοῦτε τίς στριγγλιές μου τόση ὥρα.

Κραυγή. Ὁ Γυναικεῖος Χορός
ἐπαναλαμβάνει τραγουδιστά
τό στίχο: "Χάνομαι
κι ἤδικα πάσχω!"

Οἱ κραυγές καί ὁ Κῆρυξ
ρυθμικά πάλι ὅπως πρίν
τίς τραβᾶν γιά τά
κρεβάτια.

ΕΞΟΔΟΣ

1018 - 1073

ΧΟΡΟΙ ΔΑΝΑΪΔΩΝ καί ΘΕΡΑΠΑΙΝΩΝ

Ρέθλα

Στροφή α

Δαναΐδες

Ἐλάτε, μέ ὕμνους λαμπερούς
τούς μακάριους, πολιούχους θεούς,
τούς ἄρχοντες τῆς πόλης ὑμνεῖτε
καί τούς παλιούς τοῦ Ἐρασίνου ὄχθης τούς γείτονες

Πιάστε καί σεῖς τό τραγούδι κατόπι, κοπέλλες.
Αἰνεῖτε τήν πόλη τοῦ Ἄργους μονάχα·
ἐτάνη πιά ὁ καημός καί τό σέβας
μά τίς ψυχαές τοῦ Νείλου

Τραγούδι
ὕμνος δοξαστικός

Ἀντιστροφή α

Τώρα ποτάμια γόνιμα
πού χύνουν νερά θαλερά μές τή χώρα
μέ ροές λιπαρές
μαλακώνουν τῆς γῆς τά χωράφια.
Ἡ παρθένος ἡ Ἄρτεμη μέ ματιά οἰκτιρμοῦ
τό κοπάδι νά σκέπει· κι Ἀφροδίτης ποτέ
ὁ ζυγός παντρειᾶς μή μᾶς λάχει.
Δώρημα τέτοιο, κατάρα.

ἀπό δῶ ὁ ὕμνος παίρνει μιάν ἐπίμονη πεισματική ἀπόχρωση

Στροφή β

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑΙ

Πέδα

Δὲν ξεχνᾶ νὰ χαμογελᾶ ὁ ψαλμός καὶ τὴν κόρη
ποὺ τῆς Ἥρας ἰσόμοιρη στέκει στὸ Δία κοντά.
Ἀνεμόμορφη θεά κι εὐλογητός
ὁ κόσμος τῶν μυστηρίων της.

Κοντά-κοντά στὴ φίλη μάνα κάθονται
ὁ Πόθος κι ἡ Πειθὼ θελκτική
ποὺ δὲ μπορεῖ ποτὲ κανεὶς νὰ τῆς ἀρνιέται.
Στὴν Ἁρμονία δόθηκε κλῆρος τῆς Ἀφροδίτης
κι τὰ ψιθυριστὰ κατώφλια τῶν Ἐρώτων.

Ύμνος
Ακολουθεί
στην
Αφροδίτη

ἀντιστροφή β

Γιὰ τοὺς φυγάδες μαντεύω καὶ τρέμω πάθη δεινά
μὲ κόντρα τὸν καιρό καὶ πολέμους αἱμάτων
Ποιὸ κακὸ [illegible] νὰ [illegible]
καὶ κάνει παιχνίδι ταχὺ τὸ κυνήγι;
Τὸ γραμμένο τῆς Μοίρας, θὰ γίνει.
Ἀπαράβατο μένει τοῦ μεγάλου Θεοῦ
τὸ ἀπέραντο θέλημα
κι ἴσως νὰ μέλλεται γάμος γιὰ ἕνα
ὅπως πολλῶν παλαιῶν γυναικῶν

Ρεσιτατίβο
Εκκλησιαστικού
[illegible]

Στροφή γ

Δαναΐδες

Ὁ μέγας Δίας νά ξορκίσει γάμο
μέ τό γένος τοῦ Αἰγύπτου

Θεράπαινα

Ἔτσι το θά 'ταν τό καλύτερο·
Γελιέσαι μέ τ' ἀγέλαστα.

Δαναΐδες

Τό μέλλον δέν ξέρεις τί φέρνει

Ἀντιστροφή γ

Θεράπαινα

Πῶς μπορῶ νά κοιτάξω
τοῦ θεοῦ τή βουλή πού ἄβυσσος μοιάζει;

Δαναΐδες

Τά λόγια σου μέτρα κι εὐχήσου·
ποιό μέτρο διδάσκεις;

Θεράπαινα

Μέ τό θεό μή τά βάζεις.

Πεζά

Στροφή δ

Χορός

Ὁ ἀφέντης θεός νά σέ σώσει
ἀπό γάμο πικρόνε κι ἀπάνθρωπο,
ὅπως ἔλυσε τῆς Ἰοῦς τά δεινά
ἀγγίζοντας θωπευτικά
τό σῶμα της μέ τό δεξί
θαυματουργό του χέρι.

Ἀντιστροφή δ

Στίς γυναῖκες νά μοιράσει τό θρόνο
κι δέχομαι νά ᾽ναι διπλό καλό
τό καλύτερο μισό τῆς δυστυχίας.
Μά πάλι τό δίκιο στό δίκιο πηγαίνει,
καί, κοντά στίς εὐχές μου, ὁ Θεός
λυτρώσεως δρόμους ἀνοίγει.

Τέλος

Τελευταία γραφή
Φλεβάρη 1977.

Τραγωδία σάν πατριωτικός ὕμνος. Ο Αισχύλος συνθέτοντας [illegible] μέ "Ἱκέτιδες" Πρέπει νά 1070 χρόνια ὅτι δέν συμπεριφέρεται κι οἱ Δαναΐδες